

Crimen Fori Ecclesiastici

Seu Decretalium Gregorii IX. Pont. Max. Liber V ; Brevi Methodo ad dissentium utilitatem Expositus, In quo praecipuae circa Materiam hujus Libri Quinti, quae tum in Theoria, tum in praxi occurunt, difficultates solvuntur, allatis etiam contrà sentientium fundamentis, & horum solutionibus

Accedunt duo Indices, unus Titulorum initio Operis, alter rerum, & verborum notabilium in calce ejusdem

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1727

VD18 13510827-001

Titulus XXII. De Collusione detegenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75232](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75232)

T I T U L U S XXII.

De Collusione detegenda.

S U M M A R I U M.

1. Quid sit Collusio?
2. Quot modis possit contingere?
3. Inter quos?
4. Et in quibus causis?

6. 7. 8. Quid de hac in Jure statutum sit?
9. 10. 11. Quomodo Accusatio, vel Inquisitio in causa factae Collusionis repeti adversus Collusorem possit?

SOrilegii Collusio jungitur; nam & ipsa Falsi species est. De hac proinde

Quæritur 1. quid sit Collusio? ^{1.} est latens, & fraudulenta conventio inter Actorum, & Reum. Gloss. in c. audivimus 3. V. collusione b. tit. Sylv. V. collusio n. 1. Host. Summ. b. tit. n. 1. Vivian. in c. 3. cit. pr. Fagnan. ibid. n. 4. Gonzal. in c. fin. tit. eod. n. 3. Barbol. ad Rub. b. tit. colludere. Wagenerick ibid. pr. Vallensi. n. 1. Pith. n. 1. König n. 1. Wiestner n. 1. Reiffenstuel n. 1.

Quæritur 2. quot modis Collusio possit contingere? ^{2.} contingere potest maximè duobus modis. Unus est, quando Actor, vel Accusator Rei accusati partes tacite adjuvatur, veras probationes celando, vel omitendo, aut falsas Rei exceptions, vel defensiones admittendo, ut poenam reus evitet, & Judicium publicum reddatur illusorium c. scripta 1. & c. fin. b. tit. Host. l. cit. Engl. hic n. un. Pithing n. 1. König n. 2. Wiestner n. 2. Alter, quando Accusator ab accusatione ob eundem finem omnino desistit. text. & DD. citt. Priori modo facta collusio à Civilibus dicitur Prevaricatio, & colludentes Prevaricatores; posteriori Tergiversatio, & ejus Rei Tergiversatores: de quibus dictum supra Tit. 2. a n. 23. Praesumitur Collusio, si Accusator, & Reus repente redierint in gratiam, qui antea erant Adversarii. Wagenerick in c. 1. b. tit. in not. qui addit ex Barbosa, ex sola amicitia non praesumi collusionem; sunt enim multi boni amici, qui ultra Aram amici esse nolunt.

Quæritur 3. inter quos contingere Collusio possit? ^{3.} contingere potest tam inter Clericos, quam inter Laicos, & quidem non tantum inter principales, sed etiam per Advocatos, & Procuratores, dum videlicet horum aliquis in prejudicium sui principalis cum altero principali, vel ejus Advocate colludit manifestando ei secreta, vel dissimulando, aut non refutando refutanda, vel probationes efficaciores omittendo &c.

Vallensi. hic n. 1. fin. König n. 4. Reiffenstuel n. 4. ubi ramen notandum, Advocatum ita male procedendo non dici propriè Collusorem, sed impropriè tantum arg. l. prevaricator 1. s. is autem 1. ff. de Prevar. ibi, Ceterum Advocatus non propriè Prevaricator dicitur. Unde etiam potius Falsarius, quam Collusor dicitur, & penitus falsi subjacet, per dicta Tit. 20. n. 22.

Quæritur 4. in quibus causis committi possit Collusio? ^{4.} juxta Host. in Summ. hic n. 1. Vallensi. n. 1. Pithing n. 1. Wiestner n. 1. & alios committi crimen hoc potest tam in criminalibus, quam in Civilibus, tam in Spiritualibus, & Ecclesiasticis, quam in temporalibus, ac profanis causis. Alii autem cum Mascard. de Probat. concl. 32a. n. 2. Barbol. ad Rubr. b. tit. y. colludere, König n. 5. Reiffenstuel n. 3. contendunt locum huic criminis solum esse in Criminalibus, & Beneficiis Ecclesiasticis, minimè vero in Civilibus Rationem dant, quia in Civilibus licita est Transactio concordia, & amicitia colligantium, vel totalis litis sublatio, hoc ipso, quod agatur tantum de privato interesse ipsorum: dum econtra in Procesu criminali agitur de bono communis, exigente, ne delicta maneant impunita. Ego utique Sententiae aliquid tribuo, & cum prima concedo, Collusionem contingere posse etiam in Civilibus causis, quando lis agitatur per Procuratores, & Advocatos, vel per principalem ex una parte, & Procuratorem, vel Advocatum ex altera: nego autem, cum secunda in his causis locum Collusioni esse, si utrinque principales per seipso litigent, nisi tum, quando isti inter se collidunt in causa matrimoniali, vel in prejudicium tertii.

In materia Beneficiali factæ Collusionis casus habetur c. audivimus 3. b. tit. & est, quando Clericus Beneficiatus super Beneficio à se possesto item configi, aut sibi moveri patitur, ut Actor probans quod sibi in illud jus competit,

in illo succedat, & possessio quidem, dum vivit, Beneficium retineat, sed Actori solvat pensionem: qua arte à Clericis Anglicanis Beneficia in suos Consanguineos transmissa, & quasi hereditaria aliquando redditu fuisse patet ex c. cit. & notat ibidem Gonzal. n. 1.

6. Quæritur 5. quid de ejusmodi Collusionibus in Jure sit constitutum? n. tria hoc Titulo statuuntur. 1. si circa Beneficium Ecclesiasticum facta sit, & probetur facta esse, eo privandus est uterque c. audivimus 3. b. tit. idque non solum, ut delicta non maneat impunita, sed etiam, & multo magis, ne colludentium fraus, ipsis lucrofa, & damno Ordinariis, ac Patronis sit, cum iis hoc modo præcludat viam ad collationes, & præsentationes, quæ iisdem alias competit. Gloss. fin. in c. cit. Vivian. ibid. pr. Fagnan. n. 1. & 2. Barbos. n. 1. & 3. Gonzal. n. 10. Wagnereck ibid. in Summ. Vallenf. hic n. 2. Pirhing n. 6. König n. 8. Wiestner n. 4. Reiffenstuel n. 9.

7. Si accusator in Judicio ab accusatione desistat, Judicis erit ex officio inquirere, an id fecerit ex Charitate, & propter resipiscientiam accusati, quod tolerari potest: an vero ob præmium, h. e. pecuniam acceptam; & hoc posterius si factum deprehendatur, ita colludentibus imponenda est pena arbitria, seu extraordinaria pro diversitate circumstantiarum l. sciendum 2. ff. de prævaricat. ibi, sciendum, quod hodie iis, qui prævaricati sunt, pena injungitur extraordinaria, juncta l. accusatorum 7. §. quis 7. & l. in privatis 9. ff. ad S. C. Turpili. Insuper incurunt infamiam l. si is 4. ff. de prævaricat. König n. 8. Reiffenstuel n. 8. In reum autem denuo inquiri, & juxta merita causæ procedi potest c. scripta 1. & c. seq. b. tit. ne delicta maneat impunita contra textum c. ut fame 35. de Sent. Excomm. Vivian. in c. 1. cit. circa fin. Barbos. ibid. n. 1. Engl. hic n. un. Pirh. n. 2. Reiffenst. n. 5.

8. 3. Etsi alias reus super crimine, à quo per sententiam legitimè absolutus est, accusari amplius nequeat, per textum c. de his 6. de accusat. & dicta Tit. i. n. 93. casu lamen, quo absolutus solum est per Collusionem, nova in ipsum Accusatio, vel inquisitio institui potest arg. c. fin. b. tit.

l. prævaricationis 3. §. nam si 1. ff. de prævaric. junct. l. quis 11. C. de Accusat. Abb. in c. fin. cit. n. 5. Barbos. ibid. n. 1. Gonzal. n. 2. Wagnereck fin. Vallenf. hic n. 2. Pirhing n. 3. 4. & 5. König n. 8. Reiffenstuel n. 6. Sed de hoc

Quæritur 6. quomodo Accusatio, vel Inquisitio repeti quoad sic absolutum possit? Videtur non posse repeti. 1. quia sententia Judicis absolutoria crimen sic tollit, ut de eo quæri non amplius possit. c. de his 6. de accusat. & l. si cui 7. §. iisdem 2. ff. ead. 2. abolitione sopitur crimen l. qui potentatus 1. C. de general. abolit. ergo multo magis extinguit transactione, vel compositione cum Accusatore facta. 3. transactio non minorem autoritatem habet, quam res judicata l. non minorem so. C. de transact. & l. jusjurandum 2. ff. de Jurejur. Sed per sententiam absolutiorum omnino tollitur crimen: ergo etiam transactione.

Sed aperta in contrarium stat Ju-^{ris} decisio, qui permittitur Judici inquisitio ex officio c. scripta 1. c. criminis 2. & c. fin. cit. & alteri accusatio Rei sic absoluti l. prævaricationis 3. §. nam si 1. ff. de prævar. & l. quis 11. C. de Accusat. ne delicta maneat impunita, & reus ex malitia sua commodum referat.

Neque contrarium probant Argumenta allata in oppositum. Ad 1. id verum est, quando sententia absolutoria valida est, secus, si invalida, qualis est, quæ per Collusionem obtenta est l. cum non 3. ff. b. tit. l. præses 5. C. de Pignor. Ad 2. abolitione sopitur crimen quoad transigentem, non vero perimitur quoad alios: unde formari potest Inquisitio ex officio à Judge. Gonzal. n. 6. Ad 3. Sententia, & Transactio non in omnibus æquiperantur; nam super crimine publico, non capitali, judicari potest, non tamen transfigi. Super capitali autem transfigi quidem potest l. transfigere 11. junct. Gloss. V. Capitali C. de Transact. cum ignoscendum sit ei, qui sanguinem suum qualiter qualiter redemptum voluit, prout dicunt l. in capitalibus i. ff. de bon. eor. qui ant. sentent. sed Transactio hæc solum transigentem ab Accusatione denuò facienda arcit, non vero alium, nec Judicem ab Inquisitione instituenda, Clar. §.

fin. q. 58. n. 4.

TITU-